

nisteriet maaskee kunde gaae ind paa den Anskuelse, at lade alle Hoved-Rystpolitidistricterne blive staaende, men derimod at indskrænke det underordnede Personale ved Rystpolitiet. Jeg troer i det Hele, at man, ved at overlade denne Sags Ordning til Justitsministeriet, vil bringe Sagen til det Resultat, som forekommer mig at være det pøffeligste, at Rystpolitiet nemlig alene ophæves paa de Steder, hvor det er tilraadeligt at ophæve det, og at man, ved at overlade Sagen til den administrative Magt, undgaaer Ansvar for de Ulemper, som mulig kunne opstaae af at ophæve Rystpolitiet, uden at man dog, som jeg antager er Tilfældet, i Diebliffet har tilstrækkelig Kundskab om de locale Forhold. Jeg skal ogsaa tillade mig at anføre som en Omstændighed, der efter min Formening taler for, at denne Sag ikke alene bør tages fra det finantstille Standpunkt, men vel maaskee kunde behøve en nøiere Drostelse, nemlig at Rystpolitiet ogsaa har en vigtig Interesse for Quarantaines og Tolvvæsenet; Cholera har, som bekjendt, græsferet i Nabolandene i en meget stærk Grad, og mulig kan den igjen udbryde der, i hvilket Fald hiint Tilfyn paa Kysten dog maaskee kunde bidrage til at hindre Smitten i at udbrede sig hertil.

Ved den forrige Behandling af denne Sag iaagttag saavel den høitærede Justitsminister som de ærede Medlemmer af Thinget en fuldkommen Tausshed, og, da jeg saaledes ikke ret har kunnet komme til en klar Mening om de Anskuelser, som jeg tillod mig at udtale ved Sagens forrige Behandling, og ligeledes idag har tilladt mig at udtale, ere rigtige eller ikke, har jeg tilladt mig at forelægge et Par smaa Endringsforslag til det høitærede Things nærmere Bedømmelse i saa Henseende, hvilke jeg skal tillade mig at anbefale til det ærede Thing.

Ordf: Da jeg for en Tid siden erfarede, at et Forslag om Rystpolitiets fuldstændige Ophævelse var fremlagt i det andet Thing, følte jeg, at jeg for det Tilfælde, at dette Forslag blev billiget af Folkethinget og forelagt Landsktinget, vilde være forpligtet til at tage Ordet derimod. Jeg har nemlig i en tidligere Embedsstilling havt Leilighed til, som Rystpolitivrigder i et af de største Rystpolitidistricter, at blive bekjendt med Rystpolitiets Ind-

retning, Bestaffenhed og den Nytte, som det har gjort, og fremdeles kan ventes at ville gjøre. Rystpolitiets Oprettelse skyldes practiske og indsigtsfulde Justitsembedsmænd, som indsaar, at det ikke var tilstrækkeligt, at Justitsvæsenet opdagede og paataalte Forbrydelser, men at man ogsaa tillige burde, saavidt muligt, søge at forebygge dem. Rystpolitiet blev desaarfsag oprettet i det Diemed, som Blacaten af 28de Febr. 1817 § 2 angiver, nemlig: „at vaage over Alt, hvad der er paabudet, for at forebygge, at mistænkelige Personer skal kunne forlade Landet eller blive landsatte; at mistænkelige Koster skal blive ind- eller udsnegne; samt at Løsgjængere eller utillabelig Omstreifen skal finde Sted langs med Kysten.“ Jeg troer, at Rystpolitiet har opfyldt det Diemed, hvori det blev indrettet og naturligtvis i højere Grad i Begyndelsen af sin Virksomhed, end det senere har kunnet være Tilfældet; thi jo mere Rystpolitiet udrettede i de første Decennier af dets Bestaaen, desto mindre blev der for det at foretage senere. Denne Omstændighed havde ogsaa tilfølg, at man for endeel Aar siden hørte forffjellige Optringer om, at Rystpolitiet kunde indskrænkes, og Indskrænkninger deri have derfor ogsaa tidligere fundet Sted. Navnlige erindrer jeg, at for nogle Aar siden, medens afsøde Geheimeraad Kjerulf var Chef for Rystpolitiet, bleve tvende af Helsingørs Hoveddistricts 12 Underdistricter ophævede. Efterat flere lignende Indskrænkninger vare foretagne, hævdede sig atter Stemmer for, at Rystpolitiet endnu mere kunde indskrænkes, og Erklæringer ere i denne Anledning blevne indhentede fra Rystpolitivrigderne. Efter det Bekjendtskab, jeg havde til de locale Forhold, har jeg tidligere udtalt mig for, at Frederiksværks Hoveddistrict kunde ophæves, og jeg antog, at det Samme kunde være Tilfældet med et Par af de sydligste Districter; men, da jeg ikke nøiere var bekjendt med de derværende locale Forhold, lod jeg det berode med at udtale en almindelig Anskuelse derom. Det Forslag, der oprindelig fremkom i Folkethinget, udgik fra en høist agtværdig Stræben efter at bespare Finantserne ethvert Besløb, som kunde anses for at være overflødig, og, fra dette Synspunkt betraget, fortjener